

8. Коробкова О., Богуславський В. Шляхи покращення рівня фізичної працездатності майбутніх офіцерів Національної поліції у вищих закладах зі специфічними умовами навчання. Матеріали науково-практичного семінару. ЛьвДУВС, 17.11. 2023. С.58-60.

Попова О.

курсант 1-го курсу ННІ права
та підготовки фахівців для
підрозділів Національної поліції

Порохнявий А.

викладач кафедри спеціальної
фізичної підготовки
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ

Сучасна роль поліції вимагає високого рівня фізичної підготовки її працівників для успішного виконання службових обов'язків та забезпечення громадського порядку. Фізична готовність стає ключовим елементом, який визначає ефективність втручання поліції у різноманітні ситуації, починаючи від реагування на злочини до управління непередбачуваними екстремальними обставинами. Забезпечення адекватної фізичної підготовки працівників поліції вимагає системного та ефективного контролю. У даній роботі розглядаються методи контролю фізичної підготовки працівників поліції, які спрямовані на вдосконалення їхніх фізичних здібностей та загального стану здоров'я. Аналіз цієї теми важливий не лише для забезпечення оптимальної працездатності поліцейських, але й для збільшення рівня безпеки в громаді. Розгляд різноманітних методів контролю дозволить визначити найбільш ефективні стратегії та підходи до управління фізичною підготовкою працівників поліції у сучасних умовах.

Як ідеться в Наказі МВС № 50 Про затвердження Положення про організацію службової підготовки працівників Національної поліції України, основними завданнями службової підготовки є:

– підвищення рівня знань, умінь, навичок та професійних якостей поліцейських для забезпечення їх здатності до виконання завдань з охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічного (громадського) порядку та безпеки;

– вивчення нормативно-правових актів, які регламентують діяльність Національної поліції України;

– удосконалення керівним складом органів (підрозділів) поліції, закладів, установ поліції навичок управління поліцейськими [1].

Фізична підготовка працівників поліції є комплексним процесом, спрямованим на формування і удосконалення фізичних якостей та навичок, необхідних для ефективного виконання службових обов'язків. Цей процес включає в себе розвиток м'язово-суглобової системи, аеробної та анаеробної витривалості, координації рухів, силових показників та інших аспектів фізичної підготовки. Фізична готовність поліцейського не лише покращує його особисте здоров'я, але й визначає його здатність ефективно реагувати на стресові ситуації, забезпечуючи високий рівень безпеки як для нього самого, так і для громади. У зв'язку з тим, що фізична підготовка працівників поліції має стратегічне значення для забезпечення громадського порядку та безпеки, важливо ретельно визначити та аналізувати основні аспекти цього поняття для ефективного впровадження методів контролю.

Методи контролю спрямовані на отримання інформації, що допомагає педагогові вносити необхідні корективи в процес фізичної підготовки слухачів і працівників поліції. Це стосується вдосконалення змісту, перегляду підходів до вибору методів і прийомів педагогічної діяльності. Методи контролю – це способи, за допомогою яких визначають результативність навчальної та інших видів діяльності слухачів і педагогічної роботи викладача. Одним із видів контролю є планомірне, цілеспрямоване й систематичне спостереження педагога (інструктора) за діяльністю слухачів (працівників) [2].

В сучасних умовах поліції відводиться головна роль у забезпеченні громадського порядку, що вимагає високого рівня фізичної підготовки її працівників. Фізична готовність стає визначальним чинником для успішного виконання службових обов'язків та ефективного реагування на непередбачені ситуації. У даній роботі детально розглядаються методи контролю фізичної підготовки працівників поліції з метою досягнення оптимального рівня готовності, необхідного для виконання різноманітних завдань. Метою контролю фізичної підготовки є забезпечення високого рівня фізичної готовності, що відповідають стандартам професійної діяльності. Основні завдання контролю включають в себе об'єктивну оцінку фізичної готовності, розробку програм тренувань, моніторинг стану здоров'я, психологічний супровід та систему мотивації. Ці аспекти спрямовані на підтримку та покращення фізичної та психологічної готовності працівників поліції для ефективного виконання їхніх обов'язків та забезпечення безпеки громади.

Фізична підготовка працівників поліції контролюється за допомогою різноманітних методів, які можна класифікувати за кількома ключовими напрямками. Об'єктивні фізичні тести використовуються для вимірювання конкретних аспектів фізичної готовності, таких як аеробна і анаеробна витривалість, силові показники і гнучкість. Результати цих тестів надають

об'єктивну оцінку фізичного стану кожного працівника. Медичний моніторинг передбачає регулярні медичні огляди працівників для визначення стану їхнього здоров'я та виявлення можливих патологій, пов'язаних із фізичною активністю. Контроль за психологічним станом працівників важливий для забезпечення їхньої загальної готовності до службових завдань. Психологічний моніторинг дозволяє виявляти ознаки стресу та забезпечує необхідну підтримку та консультування. Розробка індивідуальних та групових тренувальних програм враховує конкретні вимоги робочих обов'язків поліцейських та орієнтована на покращення конкретних фізичних якостей. Створення системи мотивації допомагає підтримувати високий рівень інтересу та бажання досягати високих результатів у фізичній підготовці. Винагороди та похвали за досягнення сприяють сталій мотивації. Ця класифікація методів контролю фізичної підготовки спрямована на створення комплексного підходу, який сприяє ефективному управлінню та підтримці фізичної готовності працівників поліції для виконання їх важливих завдань.

Усний контроль є суттєвою складовою системи оцінювання, яка дозволяє вчителю отримати інформацію про рівень розуміння та засвоєння матеріалу учнем. Ці методи націлені на визначення навичок обговорення, вираження думок та рівня усвідомлення навчального матеріалу. Усні відповіді під час екзаменів або тестувань є одним із основних методів усного контролю, де учень висловлює свої знання та розуміння теми. Також важливим методом є проведення учнями усних звітів чи презентацій на певну тему, що дозволяє вчителю оцінити їхню здатність виражати думки та самостійно досліджувати матеріал. Групові обговорення сприяють спостереженню за спільною роботою учнів та їхньою взаємодією, а також здатністю обґрунтовувати свої погляди. Постійне ставлення питань під час уроків та отримання відповідей допомагає вчителю оцінити рівень усвідомлення та активності учнів під час навчання. Участь у дискусіях стосовно актуальних питань дозволяє вчителю спостерігати за розвитком аргументації, логічного мислення та спроможності до критичного аналізу. Запитання вчителя щодо власного розуміння матеріалу та відгуки учнів про свою роботу дозволяють визначити рівень самостійності та рефлексії. Ці методи розширюють можливості вчителя оцінити індивідуальний розвиток та навчальні досягнення учнів, враховуючи їхні комунікативні та когнітивні навички.

Письмове тестування є ефективним методом оцінювання знань та розуміння учнів, вимагаючи від них висловлювання відповідей у письмовій формі. Методи включають есе, де учні розгортають вислів з аргументацією та логічною будовою; запитання з короткою відповіддю для точних та обмежених відповідей; тестування з вибором правильної відповіді для швидкої та об'єктивної оцінки; завдання зі співвідношенням для визначення розуміння зв'язків; завдання на розв'язування проблем для демонстрації

аналітичних та розв'язувальних навичок; аналіз кейсу для розгляду конкретної ситуації та пропозиції рішень; виконання завдань зі складанням та редагуванням тексту для оцінки мовленнєвих та стилістичних вмінь учнів. Письмове тестування дозволяє систематизувати та оцінювати знання, використовуючи різноманітні методи, що враховують різні аспекти розвитку та розуміння матеріалу.

Практичний контроль є важливою складовою системою оцінювання і спрямований на визначення практичних навичок та здатностей учнів. Цей вид контролю використовує різноманітні методи для оцінки практичної готовності учнів та їхньої здатності ефективно застосовувати теоретичні знання у практичних ситуаціях. Проведення лабораторних робіт дозволяє вчителю оцінити вміння учнів працювати з лабораторним обладнанням та обробляти результати експериментів. Використання практичних вправ спрямоване на спостереження за виконанням конкретних завдань, щоб визначити рівень навичок учнів. Аналіз кейс-студій дає можливість оцінити здатність учнів застосовувати теоретичні знання у реальних ситуаціях. Проведення практичних випробувань, таких як симуляції та імітаційні вправи, дозволяє вчителю визначити, наскільки учні готові до практичного використання своїх знань. Реалізація проєктів та виконання практичних завдань стимулює творчий підхід учнів та сприяє застосуванню їхніх знань. Виступи перед аудиторією, що демонструють практичні навички та комунікативні вміння, також є ефективним методом практичного контролю. Практичні экзамени та тести систематично оцінюють знання та навички учнів.

Самоконтроль, як невід'ємна частина навчального процесу, спрямований на вдосконалення самооцінки та саморегуляції учнів. Ведення особистих журналів, де учні записують свої досягнення та визначають якості та слабкі сторони, сприяє виявленню прогресу та визначенню напрямів розвитку. Самостійне тестування дозволяє учням перевірити рівень засвоєння матеріалу та визначити розуміння концепцій. Рефлексія навчання допомагає учням аналізувати власний навчальний процес, виявляти помилки та розробляти стратегії вдосконалення. Методика «Троєкратний аналіз» дозволяє учням більш детально осмислити та оцінити власні успіхи під час навчання. Самостійне створення рефератів або портфоліо дає можливість учням систематизувати та оцінити свої досягнення та навички. Використання різних онлайн-ресурсів для самостійного вивчення та вирішення завдань допомагає учням контролювати свій навчальний процес. Методи самоконтролю сприяють внутрішній мотивації учнів, допомагають їм критично аналізувати власні досягнення та активно планувати свій подальший розвиток.

У висновку слід підкреслити, що тема «Методи контролю фізичної підготовки працівників поліції» є актуальною та важливою в контексті забезпечення ефективності та безпеки роботи правоохоронців. Застосування

відповідних методів контролю дозволяє не лише оцінювати рівень фізичної готовності працівників поліції, але й забезпечувати їхню здатність ефективно виконувати свої службові обов'язки. Важливість системи контролю фізичної підготовки полягає в підтримці оптимального стану здоров'я та забезпеченні високого рівня фізичної активності працівників поліції, що впливає на їхню загальну працездатність та здатність вирішувати різноманітні завдання в службовій діяльності.

Список використаних джерел:

1. Бондаренко В. В. Професійна підготовка працівників патрульної поліції : зміст і перспективні напрями : монографія. Київ, 2018. 524 с. URL: <https://elar.naiu.kiev.ua/items/1262bf39-b57f-4abe-abe3-a78cb658a699>.
2. Міністерство внутрішніх справ України: Наказ 26.01.2016 № 50. Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2016 р. за № 260/28390 Про затвердження Положення про організацію службової підготовки працівників Національної поліції України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0260-16#Text>.

Пристинський Б.

здобувач вищої освіти ННІ права та підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції

Казначєєв Д.

доцент кафедри ТСП
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ВОГНЕВОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ЩОДО НАПРАЦЮВАННЯ ШВИДКОСТІ СТРІЛЬБИ

Внаслідок повномасштабної війни російської федерації проти України збільшилась кількість випадків застосування поліцейськими вогнепальної зброї. Збиття безпілотних повітряних апаратів, стабілізаційні заходи на деокупованих територіях, затримання ворожих диверсійно-розвідувальних груп – все це тільки невелика частина нових обов'язків Національної поліції України, які стали вже звичними для особового складу за більше ніж два роки збройної агресії. Практика показує, що іноді від швидкості стрільби може залежати не тільки життя самого поліцейського, а й безпека інших людей. Враховуючи тенденцію впровадження сучасних методик країн-партнерів у систему вогневої підготовки правоохоронних органів України, ми вважаємо доцільним розглянути основні аспекти вогневої підготовки поліцейських щодо напрацювання швидкості стрільби.